

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Wielgus

Protokolant: Małgorzata Rybińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 maja 2013 r. we Wrocławiu sprawy

z powództwa małoletnich D. G.i N. G.reprezentowanych przez matkę E. G.

przeciwko A. G. (1)

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz małoletnich powódek D. G.i N. G. podwyższone alimenty do kwot po 500 (pięćset) zł miesięcznie na każdą z powódek, łącznie 1000 (tysiąc) zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletnich powódek E. G., poczynając od dnia 1 lutego 2013 r. do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego (...) z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie (...) w kwocie łącznej 600 zł miesięcznie;
2. dalej idące powództwa oddala;
3. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) kwotę 240 złotych tytułem kosztów sądowych;
4. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

Sygn. akt III RC 589/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 września 2012 r. (prezentata) E. G. działająca jako przedstawiciel ustawowy małoletnich powódek D. G.i N. G. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego (...) z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie sygn. akt (...) od pozwanego A. G. (2) na rzecz małoletnich powódek z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie na każdą z córek, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca z góry do rąk przedstawiciela ustawowego małoletnich E. G. wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu matka małoletnich powódek wskazała, że alimenty określone przez Sąd w wyroku rozwodowym ustalone zostały na tak niskim poziomie, albowiem pozwany zobowiązał się do współfinansowania dodatkowych wydatków związanych z utrzymaniem córek, takich jak np. obozy wakacyjne, wycieczki szkolne, zajęcia pozalekcyjne, zakup podręczników. Nadto zaznaczyła, że aktualne potrzeby małoletnich znacznie przekraczają wysokość alimentów. Do tej pory matka sama pokrywała pozostałe wydatki związane z ich utrzymaniem, jednakże z uwagi na zmniejszenie dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej nie jest już w stanie ich zabezpieczyć. Podkreśliła również, że pozwany nie przestrzega ustaleń dotyczących kontaktów z dziećmi. Na zakończenie zaznaczyła, że możliwości finansowe pozwanego są znaczne, przez co ma on możliwości w większym stopniu pokrywać wydatki związane z utrzymaniem córek.

W odpowiedzi na pozew z dnia 13 października 2012 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pisma wskazał, że od czasu wydania wyroku rozwodowego potrzeby małoletnich powódek nie zmieniły się w żaden istotny sposób. Małoletnie kontynuują edukację na poziomie gimnazjum oraz szkoły podstawowej, są dziećmi zdrowymi i nie wymagają żadnej kosztownej opieki medycznej. Podkreślił nadto, że płaci regularnie alimenty, ponadto przekazuje córkom prezenty okolicznościowe, kieszonkowe. W zeszłym roku spędził z nimi 2 tygodniowe wczasy nad Morzem (...). Pozwany zakwestionował również zmniejszenie dochodów matki małoletnich powódek wskazując, że nie brakuje jej środków na własne wyjazdy, nowe ubrania, buty czy wystawne imprezy u znajomych. Ponadto podniósł, że obecnie przebywa w (...) gdzie przeprowadza badania naukowe i przygotowuje swoją pracę habilitacyjną. W związku z tym wyjazdem utracił możliwość prowadzenia zajęć dodatkowych na uczelni i jego dochody obniżyły się do poziomu ok. 4.000 zł miesięcznie.

W piśmie procesowym z dnia 18 listopada 2012 r. pozwany wskazał nadto, że zawierał z matką małoletnich żadnych ustnych porozumień dotyczących ponoszenia dodatkowych wydatków związanych z utrzymaniem córek. Zaznaczył również, że jego nieobecność w Polsce ma jedynie charakter czasowy i jest ściśle związana z jego pracą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Okręgowy (...) wyrokiem z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie sygn. akt (...) rozwiózł przez rozwód bez orzekania o winie związek małżeński zawarty pomiędzy A. G. (1) i E. G.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi D. i N. G. powierzył obojgu rodzicom ustalając miejsce pobytu córek przy matce. Udział pozwanego w ponoszeniu kosztów utrzymania małoletnich D. i N. G. określił na kwotę po 300 zł miesięcznie na rzecz każdej z nich, łącznie 600 zł miesięcznie, płatną z góry do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w wypadku terminowi płatności którejkolwiek z rat od daty uprawomocnienia się wyroku.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu k. 83 akt (...).

W dacie wydania ww. wyroku małoletnia D. miała 12 lat i ukończyła naukę w szkole podstawowej. Małoletnia była dzieckiem zdrowym, nie sprawiała żadnych problemów wychowawczych.

Małoletnia N. miała natomiast 10 lat i ukończyła naukę w III klasie szkoły podstawowej. Dziewczynka była zdrowym dzieckiem, nie chorowała przewlekłe, uczyła się dobrze.

Małoletnie powódki zamieszkiwały wraz z rodzicami w dwukondygnacyjnym mieszkaniu o powierzchni 56 m² położony przy ul. (...) we W.. Miesięczne opłaty związane z utrzymaniem mieszkania wynosiły ok. 1.000 zł.

Matka małoletnich E. G. w tym czasie prowadziła własną działalność gospodarczą - firmę (...) S.C.(...) K. B., G.E., zajmującą się kompleksową obsługą marketingową. Z tytułu wykonywanej działalności uzyskiwała dochód w wysokości ok. 6.000 zł netto miesięcznie. W 2010 r. dochód ten wyniósł ponad 100.000 zł.

Pozwany A. G. (2) był zatrudniony na (...) na stanowisku adiunkta, z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 5.508,52 zł brutto miesięcznie.

Dowód:

- z akt Sądu Okręgowego (...) sygn. (...): wywiad środowiskowy (k.16), zaświadczenie o zatrudnieniu (k.62), zeznania stron (k. 80).

Małoletnia D. ma 14 lat i obecnie uczęszcza do II klasy gimnazjum. Małoletnia jest dzieckiem zdrowym, nie choruje przewlekłe, uczy się dobrze. Aktualnie nie uczęszcza na żadne zajęcia dodatkowe.

Koszty utrzymania małoletniej powódki kształtują się obecnie na poziomie ok. 1.300 zł miesięcznie, na kwotę tą składają się następujące należności: wyżywienie ok. 400, odzież, obuwie ok.150-200 zł, podręczniki, przybory szkolne ok. 50 zł, środki higieniczne, kosmetyki ok. 50-70 zł, część kosztów utrzymania mieszkania ok. 330 zł, kieszonkowe 80 zł, opłaty za telefon komórkowy ok. 30 zł, bilet roczny na komunikację miejską 300 zł (tj. ok. 25 zł miesięcznie), a także wydatki związane z wyjazdami wakacyjnymi i zimowymi.

Dowód:

- zeznanie matki małoletnich powódek E. G. k. 161-163 i 175.

Małoletnia N. ma 12 lat i obecnie uczęszcza do V klasy szkoły podstawowej. Dziewczynka jest dzieckiem zdrowym, uczy się dobrze, nie sprawia żadnych problemów wychowawczych. Aktualnie nie uczęszcza na żadne zajęcia dodatkowe.

W 2012 r. w wakacje małoletnia brała udział w obozie harcerskim, koszt wyjazdu wyniósł ok. 1.000 zł.

Koszty utrzymania małoletniej kształtują się obecnie na poziomie ok. 1.200 zł miesięcznie, na kwotę tą składają się następujące należności: wyżywienie ok. 400, odzież 100-150 zł, podręczniki, przybory szkolne ok. 50 zł, środki higieniczne 50 zł, telefon komórkowy 20 zł, kieszonkowe 80 zł, część kosztów utrzymania mieszkania ok. 330 zł, a także wydatki związane z wyjazdami wakacyjnymi i zimowymi.

Dowód:

- zeznanie matki małoletnich powódek E. G. k. 161-163 i 175

Małoletnie powódki w dalszym ciągu zamieszkują wraz z matką w mieszkaniu przy ul. (...) we W.. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania wynosi ok. 1.000 zł, na kwotę tą składają się następujące należności: czynsz ok. 700 zł, prąd ok. 150 zł, Internet 70 zł, opłata za wodę oraz wywóz śmieci.

Dowód:

- zeznanie matki małoletnich powódek E. G. k. 161-163 i 175.

Matka małoletnich powódek E. G. w dalszym ciągu prowadzi własną działalność gospodarczą-agencję reklamową, z tego tytułu uzyskuje obecnie dochód w wysokości ok. 2.500 zł netto miesięcznie.

W 2012 r. E. G. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskała dochód w wysokości 32.289,85 zł. W 2011 dochód ten wyniósł 79.706,00 zł, natomiast w 2010 r. stanowił kwotę 126.863,01 zł.

Matka małoletnich posiada 3 letni samochód osobowy marki T. (...). Miesięcznie na zakup paliwa przeznacza ok. 900 zł. Koszt ubezpieczenia pojazdu wynosi ok. 3.000 zł, natomiast koszt napraw i przeglądów to kwota 1.000 zł rocznie. Wyżej wymienione wydatki rozliczane są w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.

W dniu 10 maja 2011 r. pozwany zawarł z matką małoletnich powódek przed notariuszem w formie aktu notarialnego umowę o podział majątku. Na mocy tej umowy matka małoletnich powódek zobowiązała się do zapłaty na rzecz pozwanego w trzech ratach kwoty 205.000 zł. Ostatnią ratę w wysokości 40.000 zł matka małoletnich uiszczyła na rzecz pozwanego w dniu 29 kwietnia 2013 r. Środki pieniężne na ww. zapłatę pochodziły z darowizny otrzymanej od rodziców. Matka powódek z uwagi na pogorszenie jej sytuacji dochodowej, uczęszcza na kurs pedagogiczny, aby uczyć w szkole. Od września podejmie praktyki w (...).

Dowód:

- zaświadczenie Urzędu Skarbowego o wysokości uzyskanego dochodu w 2012 r. k.122,

- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w 2012 r. PIT-36 k. 142-146,

- zaświadczenie Urzędu Skarbowego o wysokości uzyskanego dochodu w 2011 r. k.121,
- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w 2011 r. PIT-36 k. 169-174,
- zaświadczenie Urzędu Skarbowego o wysokości uzyskanego dochodu w 2010 r. k.120,
- faktury VAT k. 138,139,
- umowa o podział majątku k. 7-11,
- potwierdzenia przelewu k. 136, 137.
- zeznanie matki małoletnich powódek E. G. k. 161-163 i 175.

Pozwany A. G. (2) w dalszym ciągu zatrudniony jest na stanowisku (...) we W., z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 5.326,57 zł brutto miesięcznie.

W okresie od połowy lutego 2012 r. do końca stycznia 2013 r. pozwany przebywał w D., gdzie prowadził badania naukowe i gromadził materiały, które następnie zamierza wykorzystać w przygotowywanej pracy habilitacyjnej. Nie zarabiał tam żadnych pieniędzy. Koszty pobytu pozwanego – mieszkania - w całości pokryła uczelnia. W okresie od 1 października 2012 r. do końca stycznia 2013 r. pozwany przebywał na urlopie bezpłatnym udzielonym przez (...) (...). We wcześniejszych latach tj. przed 2012 r. pozwany ponadto brał udział w programie E. prowadząc wykłady i zajęcia w języku angielskim, co wiązało się z dodatkowymi dochodami. Z uwagi na urlop bezpłatny w 2012 r. i wyjazd do D. stracił czasowo taką możliwość i zatem dodatkowy dochód, a także możliwość dostawiania nadgodzin. Po powrocie do Polski od stycznia 2013 r. pozwany nadal ma możliwość uzyskiwania jak wcześniej tj. w latach 2010 i 2011, wyższych dochodów poprzez udział w programie E. i pracę w nadgodzinach.

W 2012 r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 43.020,78 zł. W 2011 r. dochód ten wyniósł 58.506,66 zł, natomiast w 2010 r. stanowił kwotę w wysokości 55.839,44 zł.

Pozwany posiada samochód osobowy M. (...) (rok produkcji 2007 r.). Roczny koszt ubezpieczenia pojazdu obejmujący polisę OC i AC wynosi ok. 1.000 zł.

Obecnie pozwany zamieszkuje wraz z partnerką w wynajętym mieszkaniu w W.. Miesięczna opłata czynszu najmu wynosi 1.200 zł.

Dowód:

- zaświadczenie o zatrudnieniu k. 70, 154,
- pismo (...) (...) W.k. 130,
- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu za 2012 r. PIT 37 k. 153,
- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu za 2011 r. PIT 37 k. 151,
- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu za 2010 r. PIT 37 k. 149,
- zeznanie pozwanego k. 163-165 i 175.

Pozwany regularnie, zgodnie z treścią wyroku Sądu Okręgowego uiszcza alimenty na rzecz małoletnich powódek. Utrzymuje także regularny kontakt z córkami, średnio dwa razy w miesiącu zabiera je do swojego miejsca zamieszkania lub też do dziadków, którzy mieszkają we W..

W czasie ostatnich Świąt Wielkanocnych pozwany zabrał dzieci na 5 dniowy wyjazd na narty, natomiast w Święta Bożego Narodzenia 2013 r. spędził z nimi w Z.. W okresie od 15 sierpnia 2012 r. do 02 września 2012 r. zorganizował wspólny wakacyjny wyjazd do A.. Koszt wyjazdu każdej z córek wynosił ok. po 2.500 zł.

Pozwany ponadto przygotowuje dla dzieci okazjonalne prezenty (urodziny, imieniny, Mikołajki, Dzień Dziecka) w wysokości ok. 50-60 zł, zabiera również córki do kina.

Dowód:

- zeznanie matki małoletnich powódek E. G. k. 161-163 i 175,

- zeznanie pozwanego k. 163-165 i 175.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o przedłożenie: wyciągów za 2012 r. z wszystkich kont bankowych posiadanych przez matkę małoletnich powódek, kompletu deklaracji VAT składanych przez prowadzoną przez nią spółkę Polskie Centrum (...) S.C. za 2012 rok, wszystkich rachunków i faktur dotyczących uzyskiwanych przez ww. spółkę przychodów i ponoszonych kosztów w ubiegłym roku wraz z ich zbiorczym zestawieniem potwierdzonym przez księgową spółki. W ocenie Sądu bowiem zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do wydania orzeczenia, a o sytuacji dochodowej matki powodów w wystarczający sposób świadczą zeznania podatkowe złożone we właściwym urzędzie skarbowym, których pozwany nie kwestionuje i Sąd z urzędu również nie widzi żadnych podstaw do ich kwestionowania jako dokumentów urzędowych złożonych do sprawy.

Sąd oddalił także wniosek dowodowy matki powódek o dopuszczenie dowodu z notatek KP W. z interwencji z dni 10.01.2013 r. i 25.02.2013 r. albowiem przebieg interwencji i ich przyczyny nie mają znaczenia dla istoty sprawy o podwyższenie alimentów.

Sąd zważył, co następuje:

Wprawdzie pozwany w trakcie postępowania ponownie zamieszkał w Polsce, to jednak z uwagi na fakt, iż w dacie wniesienia powództwa pozwany mieszkał wD. Sąd zobligowany był w fazie wstępnej do badania jurysdykcji i określenia prawa właściwego do rozpoznania sprawy.

Niniejsza sprawa podlegała jurysdykcji sądu polskiego stosownie do regulacji zawartej w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz w współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych a prawem właściwym do rozpoznania sprawy było prawo polskie.

Sądami, które mają jurysdykcję do rozpoznania spraw dotyczących zobowiązań alimentacyjnych w państwach członkowskich są:

a) sąd zwykłego miejsca pobytu pozwanego; lub

b) sąd zwykłego miejsca pobytu wierzyciela; lub

c) sąd, który zgodnie z prawem sądu ma jurysdykcję do prowadzenia postępowania dotyczącego statusu osoby, w przypadku gdy sprawa dotycząca zobowiązań alimentacyjnych jest związana z tym postępowaniem, chyba że jurysdykcja ta wynika tylko z obywatelstwa jednej ze stron; lub

d) sąd, który zgodnie z prawem sądu jest właściwy do prowadzenia postępowania dotyczącego odpowiedzialności rodzicielskiej, w przypadku gdy sprawa dotycząca zobowiązań alimentacyjnych jest związana z tym postępowaniem, chyba że jurysdykcja ta wynika tylko z obywatelstwa jednej ze stron.

W myśl art.3 umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską, a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych pismem z dnia 14.01.2009 r. Dania zawiadomiła Komisję o swojej decyzji z 14.01.2009 r., z której wynika, że w stosunkach między Danią, a Wspólnotą w zakresie stosowania Rozporządzenia 4/2009 nie będą miały zastosowania przepisy zawarte w rozdziale III powołanego Rozporządzenia.

Zatem prawem właściwym jest prawo określone zgodnie z Konwencją o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych, sporządzonej w Hadze dnia 2 października 1973 r. (Dz. U. z dnia 17 maja 2000 r.). Na podstawie art. 1 Konwencję tę stosuje się do zobowiązań alimentacyjnych wynikających ze stosunków rodzinnych, pokrewieństwa, małżeństwa lub powinowactwa, łącznie z zobowiązaniami alimentacyjnymi wobec dziecka pozamałżeńskiego. W myśl art. 4 zobowiązania alimentacyjne wymienione w artykule 1 podlegają prawu wewnętrznemu miejsca stałego pobytu wierzyciela.

Stałym miejscem pobytu wierzycielek jest Polska, zatem prawem właściwym do stosowania w niniejszej sprawie jest prawo polskie.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Żądanie małoletnich powódek oparte zostały na przepisie art. 138 k.r. i o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Badając sytuację uprawnionych oraz zobowiązanego należało mieć na względzie także przepisy stanowiące podstawę obowiązku alimentacyjnego w niniejszym przypadku, a więc art. 128 k.r. i o., art. 133 § 1 k.r. i o., art. 135 § 1 i 2 k.r. i o.

Zgodnie z art. 128 k.r. i o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej i rodzeństwo. Na mocy art. 133 § 1 k.r. i o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które jeszcze nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 135 k.r. i o. przewiduje, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Potrzeby uprawnionych oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie; tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawnieni, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów.

Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54, OSN 1956, nr I, poz. 3.).

Należy w tym miejscu zauważyć, że badając z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionych oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego w kontekście zmian jakie zaszły od ostatniego orzeczenia w zakresie alimentów, należy mieć cały czas na uwadze dyspozycję art. 135 k.r. i o.

Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionych powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak wszystkie z dzieci muszą mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego ich prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dzieci oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są

obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia -6 stycznia 2000 roku, sygn. akt I CKN 1077/99, LEX nr 51637

Przez ustawowe określenie "możliwości zarobkowe i majątkowe" rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Sam upływ czasu w zasadzie nie może uzasadniać zmian w zakresie obowiązku alimentacyjnego, chyba że zmieniła się sytuacja uprawnionych bądź zobowiązanego. Jednak nie każda zmiana tej sytuacji będzie uprawniała Sąd do zmiany orzeczenia alimentacyjnego. Zmiana będzie możliwa tylko, gdy w oparciu o dyspozycję przywołanych wyżej przepisów, stanowiących podstawę obowiązku alimentacyjnego, na tle nowych okoliczności, Sąd dojdzie do przekonania, że obowiązek alimentacyjny w orzeczonym zakresie nie może się ostać. Jednak należy podkreślić, że w odniesieniu do małoletnich dzieci upływ czasu jest najczęściej wystarczającym uzasadnieniem dla zwiększonych potrzeb dziecka i kosztów na dziecko ponoszonych. Dziecko bowiem rośnie, zwiększają się więc potrzeby związane z coraz szerszą zakrojoną edukacją, częstszymi zajęciami pozalekcyjnymi i koniecznością uczęszczania na dodatkowe lekcje, dziecko inaczej się ubiera, inaczej spędza wolny czas.

Nie można także zapominać o tym, że zgodnie z art. 135 § 2 k.r. i o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego, w takim wypadku świadczenia alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Mając na uwadze wskazane przepisy i ich wykładnię, Sąd doszedł do przekonania, że podwyższenie alimentów jest zasadne, jednak nie do wysokości jakiej żądała matka powódek. Należy zauważyć, że od ostatniego pozytywnego orzeczenia w sprawie alimentów upłynęło niecałe dwa lata. W tym czasie z uwagi na wiek, nowe potrzeby oraz spadek siły nabywczej pieniądza koszty utrzymania powódek wzrosły.

W dalszej kolejności odnosząc się do sytuacji majątkowej matki małoletnich, wskazać należy, że w porównywalnym okresie uległa ona znacznemu pogorszeniu. Na przestrzeni ostatnich trzech lat osiągnane przez nią dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej zmniejszyły z kwoty 126.863,01 zł w 2010 r. do kwoty 32.289,85 zł osiągniętej w 2012 r. Aktualny średni miesięczny dochód E. G. kształtuje się na poziomie ok. 2.500 zł.

Co do sytuacji finansowej pozwanego wskazać należy, że nie uległa ona zasadniczym zmianom. Pozwany w dalszym ciągu zatrudniony jest przez tego samego pracodawcę, jego wynagrodzenie zasadnicze w porównywalnym okresie utrzymuje się na zbliżonym poziomie. W okresie rocznego pobytu zagranicznego związanego z przeprowadzaniem badań naukowych jego dochody uległy czasowemu obniżeniu, na okoliczność tą wpływ miał zarówno brak możliwości prowadzenia w tym czasie zajęć dodatkowych, a także czteromiesięczny pobyt na urlopie bezpłatnym. Jednakże nie można zapominać o tym, iż przebywając w D. na zaproszenie tamtejszej uczelni pozwany nie ponosił kosztów mieszkania. W tym miejscu jednocześnie zaznaczyć należy, że właśnie te okoliczności zostały wzięte pod uwagę przy określeniu przez Sąd daty, od której nastąpiło zwiększenie zakresu ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

Usprawiedliwione potrzeby i koszt utrzymania małoletniej D. oscyluje obecnie na poziomie 1.300 zł miesięcznie, natomiast aktualne koszty utrzymania małoletniej N. wynoszą około 1.200 zł miesięcznie. Koszty te nie są wysokie i biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego odpowiadają przeciętnym kosztom utrzymania rówieśników małoletnich powódek. Na koszty te składają się w obu przypadkach wszelkie koszty podstawowej potrzeby takie jak wyżywienie, odzież, obuwie, podręczniki szkolne oraz pomoce naukowe, środki higieniczne, część kosztów utrzymania mieszkania, a także koszty wypoczynku i czasu wolnego.

Należy podkreślić, że wskazane powyżej wydatki związane z utrzymaniem małoletnich, są przyjętymi kosztami niezbędnymi do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb powódek. Zsumowane obrazują miesięczny koszt utrzymania dziecka, stanowiący wyznacznik wysokości zobowiązania alimentacyjnego. Usprawiedliwione potrzeby

dzieci są wyznaczone także przez pryzmat statusu majątkowego rodziców i środowiska w jakim się wychowują, nie można bowiem ustalić jednej kwoty niezbędnej do utrzymania dziecka w określonym wieku, bez odniesień do ww. kryteriów.

Zdaniem Sądu zasądzone na rzecz powódek kwoty alimentów w wysokości po 500 zł miesięcznie są z jednej strony uzasadnione przede wszystkim aktualną wysokością kosztów ich utrzymania oraz znacznym pogorszeniem się sytuacji majątkowej matki małoletnich, z drugiej zaś strony nie będą nadmiernym obciążeniem dla pozwanego. W tym miejscu wskazać bowiem należy, że pozwany posiada stałą dobrze płatną pracę, oprócz małoletnich powódek nie ma innych osób na swoim utrzymaniu, w chwili obecnej nie ciąży na nim żadne zobowiązania kredytowe.

Oddalając powództwo w pozostałym zakresie Sąd miał na uwadze fakt, że część kosztów utrzymania małoletnich powódek została przez ich matkę zawyżona dotyczy to w szczególności kosztów wyżywienia oraz wydatków na środki higieniczne oraz kosmetyki. W dalszej kolejności zaznaczyć należy, że Sąd nie znalazł żadnych powodów aby obciążyć pozwanego w całości kosztami utrzymania małoletnich córek. Matka powódek jest osobą zdrową, osiągającą dochód z tytułu wykonywanej działalności gospodarczej, dlatego też powinna część uzyskiwanych w ten sposób środków przeznaczać na utrzymanie córek. W tym miejscu zaznaczyć jednocześnie należy, że matka małoletnich realizuje ciężący na niej obowiązek alimentacyjny także poprzez sprawowanie opieki oraz wychowywanie powódek.

Podnieść również należy, że rozpoznający niniejszą sprawę Sąd miał również na uwadze fakt, że pozwany oprócz alimentów partycypuje w dodatkowy sposób w kosztach ich utrzymania, pokrywając koszty wspólnych wyjazdów, wakacji, a także przygotowując dla córek okazjonalne prezenty.

Mając na uwadze powyższe, uznając, iż doszło do zamiany stosunków z art. 138 k.r. i o. z uwagi na zwiększenie potrzeb małoletnich powódek, a przede wszystkim z uwagi na obniżenie dochodów ich matki przy niezmienionej sytuacji majątkowo dochodowej pozwanego i należało orzec na podstawie powołanych przepisów jak w punktach I i II sentencji orzeczenia.

Na podstawie art. 113 ust. 1 i art.96 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. kosztami postępowania, których powodowie nie mieli obowiązku uiścić Sąd obciążył pozwanego, nakazując mu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł, nie obciążając jednocześnie powodów kosztami od oddalonego powództwa.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.